

**KONVENTA MBI MBROJTJEN E FËMIJËVE DHE BASHKËPUNIMIN
NË LIDHJE ME BIRËSIMET JASHTË VENDIT
*E miratuar në 29 maj 1993***

Shtetet nënshkruese të kësaj Konvente;

Duke pranuar se fëmija, për zhvillimin e plotë dhe të harmonishëm të personalitetit të tij, duhet të rritet në një mjedis familjar, në një atmosferë gëzimi, dashurie dhe mirëkuptimi,

Duke rikujtuar se çdo shtet duhet të marrë me përparësi masat e duhura për të mundësuar që fëmija të mbetet në kujdesin e familjes së tij të origjinës,

Duke pranuar se birësimi jashtë vendit mund të ofrojë avantazhin e një familjeje të përhershme për një fëmijë, për të cilin nuk mund të gjendet një familje e përshtatshme në Shtetin e tij të origjinës,

Duke qenë të bindur për nevojën e marrjes së masave për të siguruar që birësimet jashtë vendit të bëhen në interesin më të lartë të fëmijës dhe duke respektuar të drejtat e tij themelore dhe që të parandalohet rrëmbimi, shitja ose trafikimi i fëmijëve,

Me dëshirën për të vendosur dispozitat të përgjithshme për këtë qëllim, duke patur parasysh parimet e shpallura në instrumentet ndërkombëtare, sidomos në Konventën e Kombeve të Bashkuara mbi të Drejtat e Fëmijës, të 20 nëntorit 1989, dhe në Deklaratën e Kombeve të Bashkuara mbi Parimet Shoqërore dhe Juridike mbi Mbrojtjen dhe Mirëqenien e Fëmijëve, veçanërisht ato që kanë të bëjnë me Vendorsjen në një Familje Ushqyese dhe Birësimin brenda dhe jashtë Vendit (Rezoluta e Asamblesë së Përgjithshme 41/85, 3 dhjetor 1986),

Ranë dakord për dispozitat e mëposhtme:

**KAPITULLI I
FUSHA E VEPRIMIT TË KONVENTËS**

Neni 1

Qëllimet e kësaj Konvente janë:

- a. të merren masat mbrojtëse për të siguruar që birësimet jashtë vendit të bëhen në interesin më të lartë të fëmijës dhe duke respektuar të drejtat e tij themelore, të përcaktuara në të drejtën ndërkombëtare;
- b. të krijohet një sistem bashkëpunimi midis shteteve kontraktuese, për të siguruar që këto masa të respektohen dhe në këtë mënyrë të parandalohet rrëmbimi, shitja ose trafikimi i fëmijëve;
- c. të sigurohet njohja në shtetet kontraktuese të birësimeve të bëra në përputhje me këtë Konventë.

Neni 2

1. Konventa zbatohet kur një fëmijë që ka vendbanimin e zakonshëm në një shtet kontraktues (“shteti i origjinës”), është shpërngulur, shpërngulet ose do të shpërngulet në një shtet tjetër kontraktues (“shteti pritës”), ose pas birësimit të tij në shtetin e origjinës, nga bashkëshortët ose nga një person që ka vendbanimin e zakonshëm në shtetin pritës, ose për qëllimet e një birësimi të tillë në shtetin pritës ose në shtetin e origjinës.

2. Konventa mbulon vetëm birësimet që krijojnë një marrëdhënie të përhershme prind-fëmijë.

Neni 3

Konventa nuk zbatohet më, në rast se pëlqimet e përmendura në nenin 17 nënparagrafi c, nuk janë dhënë përpara se fëmija të mbushë moshën tetëmbëdhjetë vjeç.

KAPITULLI II KËRKESAT PËR BIRËSIME JASHTË VENDIT

Neni 4

Një birësim brenda sferës së kësaj Konvente kryhet vetëm në rast se autoritetet kompetente të shtetit të origjinës:

a. kanë përcaktuar se fëmija mund të birësohet;

b. kanë vendosur, mbasi janë shqyrtuar siç duhet, mundësitë për vendosjen e fëmijës brenda shtetit të origjinës, që birësimi jashtë vendit është në interesin më të lartë të fëmijës;

c. kanë siguruar që:

1. personat, institucionet dhe autoritetet, pëlqimi i të cilëve për birësim është i domosdoshëm, janë këshilluar sipas nevojës dhe janë informuar siç duhet mbi pasojat e pëlqimit të tyre, veçanërisht nëse birësimi do të sjellë ose jo ndërprerjen e marrëdhënieve ligjore midis fëmijës dhe familjes së tij të origjinës,

2. këto persona, institucione dhe autoritete kanë dhënë pëlqimin e tyre në mënyrë të vullnetshme, në formën e kërkuar ligjore dhe e kanë shprehur ose evidentuar atë me shkrim,

3. pëlqimet nuk janë dhënë me pagesë ose kompensim të çdo lloji dhe nuk janë tërhequr, dhe

4. pëlqimi i nënës, kur kërkohet, është dhënë pas lindjes së fëmijës; dhe

d) kanë siguruar, në lidhje me moshën dhe shkallën e pjekurisë së fëmijës që:

1. ai është këshilluar dhe informuar në mënyrën e duhur për pasojat e birësimit dhe të pëlqimit të dhënë prej tij për birësim, në rast se ky pëlqim kërkohet,

2. janë pasur parasysh dëshirat dhe mendimet e fëmijës,

3. pëlqimi i fëmijës për birësim, nëse kërkohet ky birësim, është dhënë në mënyrë të vullnetshme, në formë ligjore të kërkuar dhe është shprehur ose evidentuar me shkrim, dhe

4. një pëlqim i tillë nuk është bërë me pagesë apo kompensim të çdo lloji.

Neni 5

Birësimi në kuadrin e Konventës do të bëhet vetëm në rast se autoritetet kompetente të shtetit priten:

- a. kanë vendosur që prindërit e ardhshëm birësues kanë të drejtë dhe janë të përshtatshëm për të birësuar;
- b. kanë siguruar se prindërit e ardhshëm birësues janë këshilluar sipas nevojës; dhe
- c. kanë vendosur që fëmija është autorizuar ose do të autorizohet për të hyrë dhe për të banuar përgjithmonë në atë shtet.

KAPITULLI III AUTORITETET QENDRORE DHE ORGANET E AKREDITUARA

Neni 6

1. Një shtet kontraktues do të caktojë një Autoritet Qendror për t'i ngarkuar detyrimet që janë vendosur nga Konventa mbi këto autoritete.
2. Shtetet federalë, shtetet me më shumë se një sistem legjislativ ose shtetet që kanë njësi territoriale autonome, janë të lira të caktojnë më shumë se një Autoritet Qendror dhe të përcaktojnë shtrirjen e funksioneve të tyre territoriale apo personale. Kur një shtet ka caktuar më shumë se një Autoritet Qendror, ai do të caktojë Autoritetin Qendror të cilit mund t'i drejtohet çdo njoftim për transmetim tek Autoriteti Qendror përkatës brenda atij shteti.

Neni 7

1. Autoritetet Qendrore do të bashkëpunojnë me njëri-tjetrin dhe nxisin bashkëpunimin midis autoriteteve kompetente në shtetet e tyre, për të mbrojtur fëmijët dhe për të arritur objektivat e tjera të Konventës.
2. Ato marrin drejtpërdrejt të gjitha masat e duhura:
 - a. për të siguruar informacion lidhur me ligjet e shteteve të tyre për birësimin dhe informacion tjetër të përgjithshëm, si statistika dhe formularë standard;
 - b. për të informuar njëri-tjetrin lidhur me funksionimin e Konventës dhe për të eliminuar sa më shumë çdo pengesë në zbatimin e saj.

Neni 8

Autoritetet Qendrore do të marrin të gjitha masat e nevojshme, drejtpërsëdrejti ose nëpërmjet autoriteteve publike, për të parandaluar përfitime financiare ose përfitime të tjera të parregullta në lidhje me një birësim dhe për të mos lejuar asnjë praktikë që bie në kundërshtim me qëllimet e kësaj Konvente.

Neni 9

Autoritetet Qendrore do të marrin të gjitha masat e nevojshme, drejtpërsëdrejti ose nëpërmjet organeve të tjera të akredituara rregullisht në shtetin e tyre, veçanërisht:

- a. për të mbledhur, ruajtur dhe shkëmbyer informacion lidhur me gjendjen e fëmijës dhe prindërit e ardhshëm birësues, për aq sa është e nevojshme për realizimin e birësimit;

- b. për të lehtësuar, ndjekur dhe shpejtuar procedurat lidhur me sigurimin e birësimit;
- c. për të nxitur dhe zhvilluar këshillimin lidhur me birësimin dhe shërbimet pas birësimit në shtetet e tyre;
- d. për t'i dhënë njëri-tjetrit raporte vlerësimesh të përgjithshme mbi përvojën e birësimit në vende të tjera;
- e. për t'u përgjigjur kërkesave të Autoriteteve të tjera Qendrore ose autoriteteve të tjera publike, aq sa e lejon ligji i shtetit të tyre, për informacione mbi gjendjen e një birësimi të veçantë.

Neni 10

Akreditimi do t'u bëhet dhe mbahet vetëm nga organet që tregojnë kompetencë për të realizuar siç duhet detyrat që u janë besuar.

Neni 11

Një organ i akredituar:

- a. do të ndjekë vetëm objektiva jofitimprurëse, sipas kushteve dhe caqeve të përcaktuara nga autoritetet kompetente të shtetit akreditues;
- b. do të drejtohet dhe ketë një personel me persona të kualifikuar në normat e sjelljes dhe që kanë kualifikim ose përvojë për të punuar në fushën e birësimit jashtë vendit; dhe
- c. do t'i nënshtrohet mbikëqyrjes së autoriteteve kompetente të atij shteti lidhur me përbërjen, funksionimin dhe gjendjen financiare.

Neni 12

Një organ i akredituar në një shtet kontraktues mund të veprojë në një shtet tjetër kontraktues vetëm në rast se autoritetet kompetente të të dy shteteve kanë autorizuar një gjë të tillë.

Neni 13

Emërimi i Autoriteteve Qendrore dhe, sipas rastit, shtrirja e funksioneve të tyre, si dhe emrat dhe adresat e organeve të akredituara do t'i komunikohen nga secili shtet kontraktues Byrosë së Përhershme të Konferencës së Hagës për të Drejtën Ndërkombëtare Private.

KAPITULLI IV KËRKESAT PROCEDURIALE NË BIRËSIMIN JASHTË VENDIT

Neni 14

Personat që zakonisht banojnë në një shtet kontraktues dhe që dëshirojnë të birësojnë një fëmijë, me vendbanim të zakonshëm në një shtet tjetër kontraktues, i drejtohen Autoritetit Qendror të shtetit ku banojnë zakonisht

Neni 15

1. Në qoftë se Autoritetit Qendror të shtetit pritës i përmbushen kërkesat që kërkuesit të kenë të drejtë dhe të jenë të përshtatshëm për të birësuar, ai përgatit një raport, i cili përfshin informacion mbi identitetin e tyre, të drejtën dhe përshtatshmërinë për të birësuar, mbi biografinë e tyre, familjen dhe

gjendjen shëndetësore, mjedisin shoqëror, arsyet për birësim, mundësinë për të ndërmarrë një birësim jashtë vendit, si dhe karakteristikat e fëmijëve, për të cilët ata do të kenë të drejtën që të kujdesen.

2. Ai do t'ia transmetojë raportin e Autoritetit Qendror shtetit të origjinës.

Neni 16

1. Në qoftë se Autoritetit Qendror të shtetit të origjinës i përmbushen kërkesat që fëmija të jetë i birësueshëm, ai:

a. do të përgatisë një raport, i cili përfshin informacion mbi identitetin e tij ose të saj, përshtatshmërinë për t'u birësuar, prejardhjen, mjedisin shoqëror, historinë e familjes, gjendjen shëndetësore, përfshirë atë të familjes së fëmijës dhe çdo nevojë të veçantë të fëmijës;

b. do t'i kushtojë vëmendjen e duhur edukimit të fëmijës dhe formimit të tij etnik, fetar dhe kulturor;

c. do të sigurojë që të jenë dhënë pëlqimet në përputhje me nenin 4; dhe

d. do të përcaktojë, në bazë të raporteve të veçanta lidhur me fëmijën dhe prindërit e ardhshëm birësues, nëse vendosja e parashikuar është në interesat më të larta të fëmijës.

2. Ai do t'ia transmetojë Autoritetit Qendror të shtetit pritës raportin e tij mbi fëmijën, provën se janë marrë pëlqimet e nevojshme dhe arsyet e vendimit për vendosjen e fëmijës, duke treguar kujdes që të mos zbulojë identitetin e nënës dhe të babait, në rast se në shtetin e origjinës këto identitete nuk mund të deklarohen.

Neni 17

Çdo vendim në shtetin e origjinës që një fëmijë duhet t'u besohet prindërve të ardhshëm birësues, mund të merret vetëm në rast se:

a. Autoriteti Qendror i atij shteti ka siguruar që prindërit e ardhshëm birësues e pranojnë këtë;

b. Autoriteti Qendror i shtetit pritës e ka miratuar një vendim të tillë, kur ky miratim kërkohet nga ligji i atij shteti ose nga Autoriteti Qendror i shtetit të origjinës;

c. Autoritetet Qendrore të të dy shteteve janë marrë vesh që birësimi të kryhet; dhe

d. në përputhje me nenin 5 është vendosur që prindërit e ardhshëm birësues kanë të drejtë dhe janë të përshtatshëm për të birësuar dhe se fëmija është i autorizuar ose do të autorizohet për të hyrë dhe për të banuar përgjithmonë në shtetin pritës.

Neni 18

Autoritetet Qendrore të të dy shteteve ndërmarrin të gjitha hapat e nevojshme për të siguruar lejimin e fëmijës që të largohet nga shteti i origjinës dhe të hyjë e të banojë përgjithmonë në shtetin pritës.

Neni 19

1. Transferimi i fëmijës në shtetin pritës mund të kryhet në rast se janë përmbushur kërkesat e nenit 17.

2. Autoritetet Qendrore të të dy shteteve do të sigurojnë që ky transferim të bëhet në rrethana të sigurta dhe të përshtatshme dhe, në rast se është mundur, me shoqërimin e prindërve birësues ose të prindërve të ardhshëm birësues.

3. Në rast se nuk bëhet transferimi i fëmijës, raportet e përmendura në nenet 15 dhe 16 u kthehen mbrapsht autoriteteve që i kanë dërguar.

Neni 20

Autoritetet Qendrore informojnë njëri-tjetrin lidhur me procesin e birësimit dhe masat e marra për realizimin e tij, si dhe mbi progresin e vendosjes së fëmijës, në rast se kërkohet një periudhë prove.

Neni 21

1. Në rastin kur birësimi do të bëhet pas transferimit të fëmijës në shtetin pritës dhe kur Autoritetit Qendror të shtetit i duket se qëndrimi i vazhdueshëm i fëmijës me prindërit e ardhshëm birësues nuk është në interesat më të larta të fëmijës, Autoriteti Qendror merr masat e nevojshme për mbrojtjen e fëmijës, në mënyrë të veçantë:

a. për të tërhequr fëmijën nga prindërit e ardhshëm birësues dhe për të gjetur një përkujdesje të përkohshme;

b. për të siguruar pa vonesë, në konsultim me Autoritetin Qendror të shtetit të origjinës një kujdes alternativ për birësim ose, kur kjo nuk është e përshtatshme, një përkujdesje të përkohshme; birësimi nuk bëhet pa njoftuar më parë, në mënyrën e duhur, Autoritetin Qendror të shtetit të origjinës lidhur me prindërit e ardhshëm birësues;

c. për të rregulluar, si zgjidhje të fundit, kthimin e fëmijës, nëse e kërkojnë interesat e tij.

2. Duke pasur parasysh sidomos moshën dhe shkallën e pjekurisë së fëmijës, me të duhet këshilluar dhe kur është rasti, të merret pëlqimi i tij në lidhje me masat që do të merren në bazë të këtij neni.

Neni 22

1. Funkcionet e Autoritetit Qendror në bazë të këtij kapitulli mund të kryhen nga autoritetet publike ose nga organet publike e akredituara në bazë të kapitullit III, në atë shkallë që e lejon legjislacioni i shtetit të tij.

2. Çdo shtet kontraktues mund t'i deklarojë organit ku është depozituar Konventa se funksionet e Autoritetit Qendror sipas neneve 15 deri 21, mund të kryhen në atë shtet, në shkallën që lejon legjislacioni dhe duke iu nënshtruar mbikëqyrjes të autoriteteve kompetente të atij shteti edhe nga organe ose persona, të cilët:

a. plotësojnë kërkesat e integritetit, kompetencat profesionale, përvojës dhe përgjegjshmërinë të atij shteti, dhe

b. janë të kualifikuar për normat e tyre morale dhe kualifikimi ose përvoja në punë në fushën e birësimit jashtë vendit .

3. Një shtet kontraktues, i cili bën deklaratën e përmendur në paragrafin 2 informon Byronë e Përhershme të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private për emrat dhe adresat e këtyre organeve dhe personave.

4. Çdo shtet kontraktues mund t'i deklarojë organit ku është depozituar Konventa se birësimet e fëmijëve që zakonisht banojnë në territorin e tij mund të bëhen vetëm në rast se funksionet e Autoriteteve Qendrore kryhen në përputhje me paragrafin 1.

5. Pavarësisht nga çdo deklaratë e bërë në bazë të paragrafit 2, raportet e parashikuara në nenet 15 dhe 16 do të përgatiten, në çdo rast, në përgjegjësinë e Autoritetit Qendror ose të autoriteteve apo organeve të tjera, në përputhje me paragrafin 1.

KAPITULLI V NJOHJA DHE PASOJAT E BIRËSIMIT

Neni 23

1. Një birësim i vërtetuar nga Autoriteti Kompetent i shtetit të birësimit, që është bërë në përputhje me Konventën, njihet nga veprimi i ligjit në shtetet e tjerë kontraktues. Vërtetimi përcakton si dhe kur është arritur marrëveshja, sipas nenit 17, nënparagrafi (c).

2. Çdo shtet kontraktues, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, njofton organin ku depozitohet Konventa mbi identitetin dhe funksionet e autoritetit ose autoriteteve, të cilët janë kompetentë në atë shtet për të dhënë vërtetimin. Ai njofton, gjithashtu, organin ku depozitohet Konventa për çdo ndryshim në emërimin e këtyre autoriteteve.

Neni 24

Njohja e një birësimi mund të refuzohet në një shtet kontraktues vetëm në rast se birësimi bie në kundërshtim të hapur me politikën e tij publike, duke pasur parasysh interesat më të larta të fëmijës.

Neni 25

Çdo shtet kontraktues mund t'i deklarojë organit ku depozitohet Konventa se ai nuk është i detyruar sipas kësaj Konvente të njohë birësimet e bëra në përputhje me një marrëveshje të arritur në zbatim të nenit 39, paragrafi 2.

Neni 26

1. Njohja e një birësimi përfshin njohjen e:

a. marrëdhënieve ligjore prind-fëmijë midis fëmijës dhe prindërve të tij birësues;

b. përgjegjësinë prindërore të prindërve birësues ndaj fëmijës;

c. ndërprerjen e marrëdhënieve të mëparshme midis fëmijës dhe nënës apo babait të tij, në rast se birësimi ka një pasojë të tillë në shtetin kontraktues ku është bërë.

2. Në rastin e birësimit që ka për pasojë ndërprerjen e marrëdhënieve ligjore prind-fëmijë, fëmija gëzon në shtetin pritës dhe në çdo shtet tjetër kontraktues ku birësimi njihet, të drejta të barabarta me ato që rrjedhin nga birësimet që kanë pasojë të tillë në secilin shtet.

3. Paragrafët e mësipërm nuk do të çenojnë zbatimin e çdo dispozite, që është më e favorshme për fëmijën dhe që është në fuqi në shtetin kontraktues, i cili pranon birësimin.

Neni 27

1. Në rastin kur birësimi i lejuar në shtetin e origjinës nuk ka për pasojë ndërprerjen e marrëdhënieve ligjore prind-fëmijë, ai mund të kthehet në një birësim të efektshëm në shtetin, i cili nje birësimin në bazë të Konventës:

a. në rast se ligji i shtetit pritës lejon një gjë të tillë, dhe

b. në rast se pëlqimet e përmendura në nenin 4, paragrafët c dhe d, janë dhënë për qëllim të një birësimi të tillë.

2. Neni 23 zbatohet ndaj vendimit që ndryshon birësimin.

KAPITULLI VI DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 28

Konventa nuk prek asnjë ligj të një shteti të origjinës, i cili kërkon që birësimi i fëmijës, që ka vendbanimin e zakonshëm brenda këtij shteti, të bëhet në këtë shtet ose që ndalon vendosjen ose transferimin e fëmijës në shtetin pritës.

Neni 29

Nuk do të ketë asnjë kontakt midis prindërve të ardhshëm birësues dhe prindërve të fëmijës apo ndonjë personi tjetër që kujdeset për fëmijën, përderisa të mos jenë plotësuar kërkesat e nenit 4, nënparagrafët a) deri në c) dhe të nenit 5, nënparagrafi a; me përjashtim të rastit kur birësimi bëhet brenda një familjeje ose kur kontakti bëhet në përputhje me kushtet e vendosura nga autoriteti kompetent i shtetit të origjinës.

Neni 30

1. Autoritetet Kompetente të një shteti kontraktues do të sigurojnë që të mos jepet informacioni i mbajtur prej tyre në lidhje me origjinën e fëmijës, veçanërisht informacioni në lidhje me identitetin e prindit ose prindërve të tij, si dhe mbi historikun shëndetësor.

2. Ata sigurojnë që fëmija apo përfaqësuesi i tij të kenë mundësi të njihen me këtë informacion, nën kujdesin e duhur, në rast se këtë e lejon ligji i atij shteti.

Neni 31

Pa cenuar nenin 30, të dhënat personale të grumbulluara ose të transmetuara në bazë të kësaj Konvente, sidomos të dhënat e përmendura në nenet 15 dhe 16, do të përdoren vetëm për qëllimet për të cilat janë mbledhur ose transmetuar.

Neni 32

1. Askush nuk duhet të nxjerrë përfitime të parregullta financiare ose përfitime të tjera nga një veprimtari që lidhet me birësimin jashtë vendit.

2. Mund të ngarkohen ose paguhet vetëm kostot dhe shpenzimet e bëra, përfshirë honoraret e arsyeshme profesionale, për personat që janë përfshirë në birësim.

3. Drejtorët, administratorët dhe nëpunësit që janë përfshirë në birësimin nuk do të marrin shpërblim që është në mënyrë të paarsyeshme i lartë në raport me shërbimet e kryera.

Neni 33

Një autoritet kompetent, i cili konstaton se ndonjë dispozitë e Konventës nuk është respektuar apo se ka rrezik serioz që të mos respektohet, informon menjëherë Autoritetin Qendror të shtetit të tij. Autoriteti Qendror përgjigjet për të siguruar marrjen e masave të nevojshme.

Neni 34

Në qoftë se autoriteti kompetent i shtetit të cilit i drejtohet një dokument e kërkon, atij duhet t'i jepet një përkthim i vërtetuar që është në përputhje me origjinalin. Në rast se nuk është vendosur ndryshe, shpenzimet e këtij përkthimi përballohen nga prindërit e ardhshëm birësues.

Neni 35

Autoritetet kompetente të shteteve kontraktuese do të veprojnë me shpejtësi në procesin e birësimit.

Neni 36

Në lidhje me një shtet, i cili ka dy ose më shumë sisteme legjislacioni për birësimin, të zbatuara në njësi të ndryshme territoriale:

a. çdo referim tek vendbanimi i zakonshëm në këtë shtet interpretohet si referim tek vendbanimi i zakonshëm në njësinë territoriale të atij shteti;

b. çdo referencë tek ligji i atij shteti interpretohet si referim tek ligji në fuqi në njësinë territoriale përkatëse;

c. çdo referim tek autoritetet kompetente ose tek autoritetet publike të atij shteti interpretohet si referim tek ato që janë autorizuar për të vepruar në njësinë territoriale përkatëse;

d. çdo referim tek organet e akredituara të atij shteti interpretohet si referim tek organet e akredituara në njësinë territoriale përkatëse.

Neni 37

Tek një shtet, i cili në lidhje me birësimin ka një ose më shumë sisteme legjislacioni të zbatueshme në kategori të ndryshme personash, çdo referim tek legjislacioni i atij shteti interpretohet si referim tek sistemi ligjor i përcaktuar nga ligji i atij shteti.

Neni 38

Një shtet, brenda të cilit njësi të ndryshme territoriale kanë rregullat e tyre ligjore për birësimin, nuk do të jetë i detyruar të zbatojë Konventën, ndërsa një shtet me sistem ligjor të unifikuar nuk do të ishte i detyruar ta bënte këtë.

Neni 39

1. Konventa nuk prek asnjë instrument ndërkombëtar tek i cili shtetet kontraktuese janë palë dhe që përmban dispozita për çështje që rregullohen nga kjo Konventë, përveç rasteve kur shtetet kontraktuese në këtë instrument kanë bërë një deklaratë të kundërt.

2. Çdo shtet kontraktues mund të hyjë në marrëveshje me një ose më shumë shtete të tjerë kontraktues për të përmirësuar zbatimin e Konventës në marrëdhëniet e tyre të ndërsjellta. Këto marrëveshje mund të derogohen vetëm nga dispozitat e neneve 14 deri 16 dhe 18 deri 21. Shtetet që kanë lidhur një marrëveshje të tillë do t'i transmetojnë një kopje depozituesit të Konventës.

Neni 40

Nuk do të lejohen rezerva ndaj Konventës.

Neni 41

Konventa do të zbatohet në çdo rast kur një kërkesë e bazuar në nenin 14 është marrë mbasi Konventa ka hyrë në fuqi në shtetin pritës dhe në shtetin e origjinës.

Neni 42

Sekretari i Përgjithshëm i Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private do të mbledhë, në intervale të rregullta, një Komision të Posaçëm për të shqyrtuar veprimin praktik të Konventës.

KAPITULLI VII DISPOZITA PËRFUNDIMTARE

Neni 43

1. Konventa është e hapur për nënshkrim nga shtetet anëtare të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private në kohën e sesionit të saj të shtatëmbëdhjetë dhe nga shtetet e tjera pjesëmarrëse në këtë sesion.

2. Ajo do të ratifikohet, pranohet ose miratohet dhe instrumentet e ratifikimit dhe pranimit ose miratimit do të depozitohen në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Mbretërisë së Hollandës, depozituesi i Konventës.

Neni 44

1. Çdo shtet mund të aderojë në Konventë mbasi ajo të ketë hyrë në fuqi, në përputhje me nenin 46 paragrafi 1.

2. Instrumenti i aderimit do të depozitohet tek depozituesi.

3. Ky aderim do të ketë efekt vetëm për marrëdhëniet midis shtetit aderues dhe atyre shteteve kontraktuese, të cilat nuk kanë paraqitur një kundërshtim për aderimin e tij brenda gjashtë muajve pasi kanë marrë njoftimin e përmendur në paragrafin b) të nenit 48. Ky kundërshtim mund të bëhet nga shtetet edhe në kohën kur ata ratifikojnë, pranojnë ose miratojnë Konventën mbas një aderimi. Çdo kundërshtim do t'i njoftohet depozituesit.

Neni 45

1. Në qoftë se shtet ka dy ose më shumë njësi territoriale, në të cilat zbatohen sisteme të ndryshme ligjore për çështje që trajton kjo Konventë, ai mund të deklarojë në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit se kjo Konventë do të shtrihet në të gjitha njësitë e tij territoriale, ose vetëm në njërën ose në më shumë prej tyre, dhe kjo deklaratë mund të ndryshohet duke bërë në çdo kohë një deklaratë tjetër.

2. Çdo deklaratë e tillë do t'i njoftohet organit ku depozitohet Konventa dhe do të deklarojë qartë njësitë territoriale në të cilat zbatohet Konventa.

3. Në qoftë se një shtet nuk bën asnjë deklaratë në bazë të këtij neni, Konventa do të shtrihet në të gjitha njësitë territoriale të atij shteti.

Neni 46

1. Konventa do të hyjë në fuqi në ditën e parë të muajit, mbas kalimit të tre muajve nga depozitimi i instrumentit të tretë të ratifikimit, pranimit ose miratimit, që përmendet në nenin 43.

2. Pas kësaj Konventa do të hyjë në fuqi:

a. për çdo shtet që më pas ratifikon, pranon ose miraton atë, në ditën e parë të muajit mbas kalimit të tre muajve nga depozitimi i instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit;

b. për një njësi territoriale në të cilën është shtrirë Konventa në përputhje me nenin 45, në ditën e parë të muajit që vjen mbas mbarimit të tre muajve nga njoftimi që përmendet në këtë nen.

Neni 47

1. Një shtet palë në këtë Konventë mund ta denoncojë atë me anën e një njoftimi me shkrim, drejtuar depozituesit.

2. Denoncimi do të ketë efekt në ditën e parë të muajit, mbasi kalimit të dymbëdhjetë muajve nga marrja e njoftimit nga organi ku depozitohet Konventa. Kur në njoftim përcaktohet një periudhë më e gjatë për hyrjen në fuqi të denoncimit, ai do të hyjë në fuqi pas mbarimit të një periudhe të tillë më të gjatë, pasi njoftimi të jetë marrë nga depozituesi.

Neni 48

Depozituesi do të njoftojë shtetet anëtarë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private, shtetet e tjera pjesëmarrëse në sesionin e shtatëmbëdhjetë dhe shtetet që kanë aderuar, në përputhje me nenin 44, për sa më poshtë:

a. nënshkrimet, ratifikimet, pranimet dhe miratimet e referuara në nenin 43;

b. aderimet dhe kundërshtimet ndaj aderimeve të referuara në nenin 44;

c. datën kur Konventa hyn në fuqi, sipas nenit 46;

d. deklaratat dhe emërimet e referuara në nenet 22, 23, 25 dhe 45;

e. marrëveshjet e referuara në nenin 39;

f. denoncimet e referuara në nenin 47.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit, të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Hagë më 29 maj 1993, në gjuhët anglisht dhe frëngjisht, duke pasur të dy tekstet vlerë të barabartë, në një kopje të vetme, e cila do të depozitohet në arkivat e Qeverisë së Mbretërisë së Hollandës dhe një kopje e vërtetuar e së cilës do t'i dërgohet, nëpërmjet kanaleve diplomatike, secilit shtet anëtar të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private në datën e sesionit të saj të shtatëmbëdhjetë dhe çdo shteti tjetër që ka marrë pjesë në këtë sesion.